

Dolenjski lis

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE DOLENJSKIH OKRAJEV

TEDNIK ZA POLITIČNA, GOSPODARSKA IN KULTURNA Vprašanja

Leto III. — Štev. 51.

NOVO MESTO, 19. decembra 1952

CETRTLETNA NAROČNINA 100 DIN

IZHAJA VSAK PETEK

Če se čemu odrekamo zaradi naše Jugoslovanske ljudske armade, se odrekamo zase

Na svetu je še vedno tako, da se nad slabege vsakdo spravi, močnega pa se vsi boje. Primerov zato imamo na naših vzhodnih mejah več kot dovolj. Češka, Mađarska, Romunija, Bolgarija, Albanija itd., to so dokazi »osvojenih držav«, katerim je »svoboda« (oz. prake vislice in podobne simbole sovjetskih svoboščin) prinesel bajonet Rdeče armade Sovjetske zvezde. Tako svobodo so ponujali in obetali moskovski nasilniki tudi nam, vendar pa smo jim pred vsem svetom povedali, da živijo v Titovi Jugoslaviji preponosi in preresnikoljubni ljudje, da bi se klanjali škornjem »vsevednega ruskega nekronanega carja vseh carjev«, krvoloka Stalina. Ko smo jim povedali resnico v brk, so začeli rožljati na naših mejah s svojimi divizijami in tanki — in še vedno strašijo in gro-

zijo. Pregazili bi nas bili že leta 1948, če ne bi stala na naših mejah v ognju revolucije prekovana JUGOSLOVANSKA LJUDSKA ARMADA. In ko 22. decembra znova proslavljamo enajstletnico naše Ljudske armade, se moramo predvsem zavedati zgodovinske resnice, da je prav naša ljudska vojska tista jeklena ograja, ki brani pohepljnim tujejem z leve in desne vstop v našo domovino.

Enajst let je tega, kar je bila 22. decembra 1941 v vasi Rudo v Sandžaku ustanovljena Prva proleterska brigada, naša prva regularna vojaška enota.

Ustanovitev naše ljudske armade je načrtev povezana z obozrenjem revo-

lucionarnim bojem naših narodov med štiriletnim osvobodilno vojno. Iste črke so pisale zgodovino najbolj krvalih dni naših narodov in njihove, vse-

ljudske vojske. Iz ognja in pepela, iz

soli in krv, iz še nikdar doživetega,

strahotnega gorja je zrasla naša ljudska armada. Zaman se napreza sovražniki na Zapadu in izdajalc na

Vzhodu, da bi zabrisali naš prispevek

ki splošnim naporom za zmago zaveznikov v boju proti fašističnim barba-

rom. Nihče jim ne verjam! Med vojno so Rusi hvalili našo partizansko vojsko

po radiu vsemu svetu — bila jim je

dobra, saj je na primer samo leta 1942

vezala na jugoslovenskih bojiščih nad

800.000 sovražnih vojakov, da niso pri-

tiskali na fronte Sovjetske zvezde, tem-

več na naše vasi, na naša mesta, na

Jugoslovanske narode! Pregloboko so

zapisane žrtve naših narodov v sredih

vseh poštenih ljudi na svetu, da bi jih

moskovski lažnjivci mogli od tam zbrisi-

ti.

Leto enainštideseto se ne bo nad jugoslovenskimi narodi nikdar več po- novilo. To nam jamči naša JLA — kri- naše krv, naša ljudska armada, ka- tero so skovali naši najpredanejši borci. Nekoč so znali držati v rokah le koso, kramp in kladivo. Ljubezen do domovine, srd nad zločinci-fašisti in svobodoljubnost pa so v krvavi na- rodnoosvobodilni vojni vodili njihova srca in um, da so nam ustvarili ar- do, kakršne danes nima Evropa.

Nemogoče je v kratkem uvodniku podati točno sliko in vso veličino he-

Ozrimo se v bežnih črtah na zgodovinski razvoj naše JLA. Pred koncem leta 1942 smo imeli poleg 79 partizanskih odredov tudi že 2 korpusa, 9 divizij, 36 brigad, 70 samostojnih bataljonov in 15 samostojnih rednih četnih enot. Sovražnik pa je imel takrat v naši deželi 34 divizij, eno nepopolno divizijo, pet brigad, okrog 15 polkov in 140 bataljonov s 680.000 vojaki. Pri- šeti moramo k tem enotam še Nedice, Pavličeve in Rupnikove klave in požigalce, pa dobimo številko 800.000 sovražnikov proti našim 150 tisoč borcem.

Vsa ta dobro oborožena sila pa nas ni strila. V manj kakor enem letu je naša vojska narasla za novih 300.000 mož, leta 1945 pa smo imeli ob zaključnih operacijah že 800.000 borcev v 17 korpusih, 53 divizijah, 23 samostojnih bataljonih in 107 partizanskih odredih. To je bila tista sila, ki je osvobodila našo državo in dala velikanski delež za skupni boj in zavezniške napore za zmago nad fašističnimi državami.

Merilo našega vojskovanja pa ne more biti v tem, kakor je poučaril lani tovarš Tito, kako so bili naši borce oblečeni in kakšna je bila naša oborožitev, kakšna je bila naša vojna tehnika, ampak je to merilo v tem, koliko divizij je moral sovražnik pre- tegniti v Jugoslavijo iz drugih bojišč.

Merilo je v tem, kako smo se mi proti sovražniku borili in kakšna je bila naša številčna moč. Tako smo imeli n. pr. koncem leta 1944 proti sebi 25 nemških divizij, skupaj z bolgarskimi in madžarskimi enotami pa več kot 40 divizij s 580.000 vojaki! V istem času so imeli Nemci n. pr. v Italiji komaj

27 do 28 divizij proti zaveznikom s pribl. 350.000 vojaki proti 34 zavezniškim divizijam z 2000 tanki in 5000 letali! Proti nam pa se je zagrizeno borilo 40 divizij — naših 500.000 bor- cev pa ni imelo tankov in letalstva, razen manjših enot. Nismo trošili ben- cina, zato pa smo trošili mnogo več krv za zmago naprednega sveta nad fašizmom!

Nemogoče je v kratkem uvodniku podati točno sliko in vso veličino he- rojskega boja naših partizan in ljudske armade. Naši borce so se dosti- krali borili brez vseh pripomočkov so- dobe armade, lačni, slabo oblečeni, brez zdravil in zaledja industrije. Nad 1.700.000 žrtev, od tega 305.000 mrtvih in 435.000 ranjenih borcev — to so naj- zgornejši dokazi o našem prispevku v boju združenih narodov zoper fašistične razbojnike. Boj naših narodov pa je bil hkrati svetel vzgled in mor- alna pobuda drugim okupiranim na- rodom, posebno v Grčiji, Franciji in Albaniji, proti koncu pa tudi v Italiji in Bolgariji itd.

Po vojni se naša ljudska armada nenehno razvija, modernizira in krepi.

Najtesneje je povezana s ljudstvom, sodeluje v njegovih naporih za gospo-

darsko osamosvojitev države in mu

pomaga s svojimi številnimi kadri.

Ni daleč dan, ko bo dajala vojna industrija naši armadi vso potrebno in najmodernejšo opremo! Je na VI. kongresu KPJ dejal general Voja Ni- kolić. Ze zdaj izdelujemo moderne topove, letala, tanke, vsa lahka orožja, gradimo ladje itd. Zgradili smo 58 to- varn vojne industrije, ki skrbijo za naj-

modernejšo opremo naše JLA. Pod

vojnim Partijev se je naša armada

razvila v eno najmočnejših armad v

Evropi. Ogonoma je pomoc JLA na-

šemu gospodarstvu. Samo od leta 1948

dalje je dala našemu gospodarstvu

278.000 novih mehanikov, šoferjev, traktoristov, električarjev, zidarjev, strojnih klijucavničarjev, telegrafistov in bolničarjev. Na raznih delovnih mestih je Armada prispevala 5 milijonov in 600.000 delovnih dni na naših največjih gradbiščih. Armada živo sodeluje v graditvi socializma, gradi pa tudi sama sebe v tem duhu, kakor je dejal tovarš Tito na VI. kongresu.

Premalo bi povedali z besedami, da je naša ljudska Armada s tisočerimi nitmi povezana s svojim ljudstvom. Ne samo to — naša Armada je sestavni del ljudstva, iz njega je iz-

šla, v naših narodih ima svoje glo-

boke korenine. Je naša rasnična ljudska

armada, enotni organizem in pot-

temtakem tudi nosilec enotnosti in

bratstva naših narodov. Za tako Ar-

mado, za to bratstvo, za takov svobodo,

kot smo si jo priborili, pa so v veliki

osvobodilni-revolucionarni borbi umi-

rali najboljši borci partizanskih odre-

gov in narodnoosvobodilne vojske na-

rodov Jugoslavije.

Naj živi 22. december — dan naše

slavne JLA!

Naj živi Jugoslovanska ljudska ar-

mada — trden branik naše socialistične

domovine!

Naj živi vrhovni komandant in

ustvaritelj naše ljudske Armade —

maršal Tito!

Iz borb v Suhl krajini pozimi leta 1945

Zatišje, ki je vladalo nekaj dni pred volitvami, je dalo nekaterim reakcio-

narm elementom povod, da so pričeli

dajati razne sovražne prognoze o vo- litvah. Nakazovali so veliko abstinenco,

kakor tudi zmago svojih kandidatov,

katero so ponekod vrnili na listo in ki

so vsa povojna leta stali ob strani pri

vsej dejavnosti in graditvi socializma.

Misili so, da bodo volitve 7. decem-

bra potekale v znamenju borbe proti

napredku in proti ljudski oblasti, zlasti

pa proti vsem frontovskim kandidatom.

Ta sovražna dejavnost je posebno pri-

šla do izraza v Gribljah, kjer izgleda,

da je ostalo osatovo seme krvavega

okupatorja, katerega eten je pognal iz

smetišča, reakcionarne zakladnice, ki je

zdaj našla najprikladnejši čas ter pisala

plakate, pozivajoči na borbo na življence

in smrt proti ljudski oblasti. Te parole

so bile tipično belogradistične in poroz-

no vatikanske, čeravno jih je pisala in

limala domača izdajalska roka.

Toda belokranjsko ljudstvo je že v

prvih jutranjih urah pokazalo svojo

pravbo borbeno in napredno sliko ter

kljub snežnim zametom pohitelo na vo- litvah. V Gradacu so na volišče prišli s

harmoniko, prva pa je oddala svoj glas

88-letna Maleščanka mama. V Predgradu

so pohiteli na volišče z godbo; ob tej

prilikli so proslavili otvoritev zadruž- nega doma, ki je drugi v Beli krajini.

Oblikovalo je že v

prvih jutranjih urah pokazalo svojo

pravbo borbeno in napredno sliko ter

kljub snežnim zametom pohitelo na vo- litvah. V Gradacu so na volišče prišli s

harmoniko, prva pa je oddala svoj glas

88-letna Maleščanka mama. V Predgradu

so pohiteli na volišče z godbo; ob tej

prilikli so proslavili otvoritev zadruž- nega doma, ki je drugi v Beli krajini.

Med prvimi in najboljšimi občinami

so bili Adleščiči, kjer so prvi že ob treh

popoldne zaključili volitve s 100 % ude-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Slovenska izseljenska matica bo še poglobila vezi z rojaki v zamejstvu

V soboto 13. decembra je bil v Ljubljani prvi redni letni občni zbor Izseljenske matice, katerega so se udeležili poleg dosedanja upravnega odbora še delegati iz okrajnih podoborov, zastopniki ljudske oblasti in množičnih organizacij ter novinarji. Navzoč je bil kot časten gost tudi pisatelj Etnin Kristan.

Dobri trideset let prepozno je bila ustanovljena Izseljenska matica, je v uvodu poudaril predsednik matice književnik Tone Seliškar. Dobra petina Slovencev živi v drugih državah, pa vse do lani nismo imeli organizacije, ki bi skrbela za povezavo teh ljudi z matičnim narodom v staro domovino. To vrzel je izpolnila SIM, toda težko bo popraviti vse, kar je bilo zamudnjega. Stotisoč najbolj zdravih ljudi so odšli v svet s trebuhom za kruhom, katerega jim domovina v takratnih družbenih razmerah ni mogla dati. Mnogi so že utonili med drugimi narodi, vseeno pa jih živi še okrog 350.000 v različnih državah širu sveta, največ pa v Združenih državah Amerike. Večina izmed njih se zanima za usodo svoje stare domovine, ki jim je vedno pred očmi, katero žele še videti in ji tudi skušajo po svojih močeh pomagati, kjerkoli morejo. Se celo otroci slovenskih izseljencev, ki so se rodili in se vzgajajo v tujini, ljubijo domovino svojih staršev in se živo zanimajo za njo.

Slovenska izseljenska matica se trudi navezati stike z njimi povsod, išče stikov z njihovimi naprednimi organizacijami in društvi, skuša jim omogočiti, da spoznajo resnico o svoji staro domovini in domovini njihovih staršev, tisto resnico, ki si tako težko utira pot, ker ji nasprotujejo številni potvarjali zgodovine v svetu in službeniki tujih interesov v domovini. Prav Slovenska izseljenska matica je v tem oziru v svojem dveletnem obdobju veliko pripomogla, da resnica hitreje prodira v svet in da so se vzpostavile trdne vezi med izseljenimi in staro domovino, ki se vsak dan še poglabljajo v korist vseh, zlasti pa v korist sodelovanja med narodi in utrditve miru v svetu, ter jačanju kul-

turnih odnosov med narodi širom sveta.

Izseljenska matica je bila letos v veliko pomoč rojakom, ki so prihajali domov na obisk, mnogo pa je bilo težav, ki jih tudi tako dobra volja matic in njenih uslužbencov ni mogla premagati. To so bile razne carinske, prometne in devizne komedije, ki so povzročile veliko upravičenega razburjanja povratnikov in izletnikov. Navzic temu je veliko število rojakov letos obiskalo svojo domovino in se na lastne oči prepričalo, kako je pri nas, se veliko več pa jih bo prišlo drugo leto, ker je večina takih nevšečnosti že odrezala.

Tovariš Tomo Brejc, podpredsednik matice, je poudaril, da je za nas izseljensko vprašanje tudi politično vprašanje, ker se je po tej vojni veliko pobegli vojnih zločincev naselilo prav med naše rojake v inozemstvu in jim skušajo zamegliti pogled na staro domovino. Prizadevalo si, da izseljence razcepijo na razne politične skupine. Svoje zločinsko delovanje nad lastnim ljudstvom v domovini med vojno hoče sedaj nadaljevati med izseljenimi. Važno vlogo pri obveščanju rojakov v zamejstvu o razmerah, naporih in uspehih v staro domovini ima naš tisk, zlasti lokalni časopisi, ki prihajajo tedensko med naše ljudi v tujini in jim prinašajo novice iz domačih krajev. Poudaril je, naj bi naš tisk še povečal te stike in prinašal še več člankov prav za naše matice poslala rojakom v zamejstvu.

BELA KRAJINA NA DAN VOLITEV

(Nadaljevanje s 1. strani)

ležbo. Najslabše so bile vasi (kakor po svoji tradiciji na prejšnjih volitvah) Hrast pri Vinici, Vranoviči, Griblje in posebno Nova Lipa.

V Okrajinu LO so bili izvoljeni znani aktivisti Fronte — Martin Zugelj, Janez Žunič, Niko Belopavlovič, Franc Jakljevič, Blaž Pahulja in vsi drugi, prejšnji odborniki, ki so kandidirali. Medtem ko so volvici dobro izbirali v Okrajinu zbor, pa se je pokazalo, da ponokod niso imeli pravilnega razumeva-

Slovenska izseljenska matica ima v načrtu razširitev svoje organizacije po vseh krajih Slovenije, zlasti v kraju, od koder je odšlo največ ljudi v svet. Za izseljence bo izdala prihodnje leto velik Slovenski koledar ali almanah, ki je že natiskan. Prav tako bo izdala slovensko zgodovino v vseh jezikih, v katerih se vzbajajo otroci naših izseljencev v drugih državah, enako pa tudi slikano za otroke. Pevski oktet, ki bo te dni odšel na trimesečno turnejo v Ameriko, bo prinesel med naše rojake preleplo slovensko pesem, ki si jo tako želijo. Tudi Triglav film obeta nekaj kulturnih filmov prav za naše izseljence. Matica bo izdala tudi priročnik z vsemi carinskimi in drugimi predpisi, ki bo koristno služil povratnikom v domovino in obiskovalcem ter turistom.

Naši izseljeni so domovini v moralnem in materialnem pogledu veliko pomagali. Zato naj ne bo zavednega Slovencev, ki ne bi postal član Izseljenske matice.

Na predlog tovariša Seliškarja je bil z velikim navdušenjem izvoljen za prvega časnega predsednika SIM pisatelj Etnin Kristan, ki ima za povezavo med izseljenimi in domovino veliko zaslug. V Upravnem odboru SIM so bili izvoljeni v glavnem dosednji člani. Z velikim navdušenjem je bila pozdravljena tudi novoletna poslanica, ki jo bo

matica poslala rojakom v zamejstvu.

nza pri izbiri v občinske LO, kjer je izvoljenih tudi veliko takšnih odbornikov, ki se dosedaj niso z ničemer pokazali pri naši splošni dejavnosti za skupnost ne na upravnem, niti ne na političnem področju. To svojo slabost kajti tudi pred njimi se odpira široko polje dela. Ta zbirka zlasti narekuje, da pa bodo imeli priliko sedaj popraviti, bodo morale množične organizacije budno spremljati dejavnost občin in jim v vseh ozirih pomagati.

Velika udeležba v izbira v odbore je najzgornejši odgovor gibeljskim pisunom, ki so trdili v svojih plakatih, da so naši voditelji generali brez armade in voditelji brez naroda. Tako gre ljudstvo svojo nezadržno pot v socializmu v borbi proti vsem reakcionarnim elementom, katerje je enkrat za vselej vrglo na smetišče. Ta razvoj je najbolje karakteriziral prvi organizator Komunistične partije v Beli krajini Janez Marentič že leta 1939, ko je zapisal: »Stari reakcionari svet dokončuje svoj vek, on bo še nekaj časa životali, toda vedno bolj bo propadal brez kakršnega kol izgleda na zmago.«

Volitve 7. decembra so to tudi v Beli krajini znova potrdile.

V. J.

Priznanje delovnemu kolektivu novomeške tekstilne tovarne

Na nedavni drugi modni reviji v Unionski dvorani v Ljubljani so razne tekstilne tovarne Slovenije razstavile številne lepe vzorce za moške, ženske in otroške obleke. Modele oblek, pláščev, pletenin, krznenih pláščev, klobukov, čevljev in pričeski so izdelali socialistični in zasebni obrtniški obrati v Ljubljani. Modna revija je pokazala, kaj blečemo za na cesto, za šport, delo in za zabave.

Republiški dnevni tisk je v poročilih o tej modni reviji posebej omenil, da so zlasti izstopali lepi vzorci in kakovost blaga novomeške Tekstilne tovarne, kar je zelo počevalo za mlado tekstilno industrijo na Dolenjskem.

Občinski odbor OF Kočevje

Uspehi predvolilnega tekmovanja v Kočevju

Na podlagi tekmovanja, katerega je napovedal MO OF Novo mesto, so bili v območju občinskega odbora OF Kočevje dosegneči naslednji rezultati:

1. Občinski odbor OF Kočevje je po prveh zbornih volivcev za volitve v občinske in okrajne odbore organiziral tri predvolilna zborovanja, kjer so kandidati pojasnjevali gospodarsko-politična vprašanja in naloge, ki jih je nakazal VI. kongres ZKJ. Zborovanja so bila v Stari cerkvi, Starem logu in v Salki vasi. Poleg teh zborovanj so bili po temenih sestankih frontovcev, kjer so razpravljali o agitaciji za volitve.

Na teh sestankih in zborovanjih so frontovci sprejeli razne obvezne glede krasitve volišči v napovedovali tekmovanje med volilnimi enotami.

2. Povprečna udeležba na zborovanjih je bila 40%. Le eno zborovanje je doseglo 70% udeležbe. Najslabša udeležba je bila v Salki vasi, za kar je odgovoren tamkajšnji politični aktiv, ker ni seznamil volivcev o zborovanjih v pravem času.

3. Mesto Kočevje, kakor tudi okolica, se je za volitve 7. decembra temeljito pripravilo. Posamezne ustanove in podjetja so že 5. decembra pripravljale krasitev in urejala trgovske izložbe ter gostinske lokale. V mestu je bilo načinjeno preko 100 parol in lepkov. Pri vseh voliščih v mestu kakor v okolicah so bili postavljeni slavoloki. Najlepša

do kralja v občini Kočevje je bila volišča v gimnaziji ter volišča v stavbi podjetja »Zidarski« Kočevje, v okolicu pa Livold, Dolga vas, Mlaka, Breg in še nekatera. Na dan volitev je bilo mesto ozvočeno.

4. Volivci občine Kočevje so že v zgodnjih jutranjih urah prihajali na volišča. Volilna enota Polom je zaključila volitve 100% do 4.30 ure zjutraj. Smuka ob 6.30 uri zjutraj. Onek ob 7.30 uri zjutraj, Cvičarji ob 8. uri zjutraj itd. Tudi v mestu Kočevje so volvici trumoma prihajali na volišča ob 5.30 uri. Med prvimi je volil sekretar Okrajnega komiteza ZKS tv. Jože Klarič, ki je tudi izvoljen z večino glasov za okrajin. Vsi so bili voditelji generali brez armade in voditelji brez naroda. Tako gre ljudstvo svojo nezadržno pot v socializmu v borbi proti vsem reakcionarnim elementom, katerje je enkrat za vselej vrglo na smetišče. Ta razvoj je najbolje karakteriziral prvi organizator Komunistične partije v Beli krajini Janez Marentič že leta 1939, ko je zapisal: »Stari reakcionari svet dokončuje svoj vek, on bo še nekaj časa životali, toda vedno bolj bo propadal brez kakršnega kol izgleda na zmago.«

Volitve 7. decembra so to tudi v Beli krajini znova potrdile.

V. J.

Priznanje delovnemu kolektivu novomeške tekstilne tovarne

Na nedavni drugi modni reviji v

Unionski dvorani v Ljubljani so razne tekstilne tovarne Slovenije razstavile številne lepe vzorce za moške, ženske in otroške obleke. Modele oblek, pláščev, pletenin, krznenih pláščev, klobukov, čevljev in pričeski so izdelali socialistični in zasebni obrtniški obrati v Ljubljani. Modna revija je pokazala, kaj blečemo za na cesto, za šport, delo in za zabave.

Republiški dnevni tisk je v poročilih o tej modni reviji posebej omenil, da so zlasti izstopali lepi vzorci in kakovost blaga novomeške Tekstilne tovarne, kar je zelo počevalo za mlado tekstilno industrijo na Dolenjskem.

Občinski odbor OF Kočevje

Mar tega odgovorni ljudje v dobropoljski zadruži ne vedo?

Veliko smo zadnje čase slišali iz življenja kmečke zadruge Videm-Dobropolje, ki je bila ustanovljena že v času stare Avstrije, t. j. v letu 1898. Zato se to pot ne bomo zadružili na vprašanjih, ki so bila več ali manj obnavljana, pač pa bi bilo potrebno spregovoriti nekaj besed o nezdravih pojavih pri nekaterih uslužbenih tamkajšnjih zadruži, ki zaradi svoje pobožnosti zgledajo navzen najbolj pošteni, čeprav se za to pobožnostjo in nedolžnost skriva polno protlijudskega tendenca in nezdravih lastnosti.

Juvanc Anica je zaposlena v KZ Videm od aprila 1939. leta. Do leta 1943 je bila v tesnem sodelovanju in najboljših odnosih s tedanjim župnikom Merkunom in kaplanom Lavrihom, ki sta slovenskemu ljudstvu napravila veliko gorja. Kriva sta mnogih težav in žrtev in sta kota izdalca pobegnila v inozemstvo. Toda njen vpliv (kot bivših članov zadruge, upravnega ali nadzornega odbora) živi v večji ali manjši obliki še danes v miselnosti starokopitnih ljudi. Ze v letu 1942 je Juvanc Anica pokazala svoje simpatije do Italijanov, ko jim je po dokazanih izpovedih tamkajšnjih prebivalcev nosila no nos to in on, dokler ni leta 1943 odšla pod njihovo zaščito v Vel. Lašče, kjer je bila še v boljših odnosih s sovražniki narodnoosvobodilnega pokreta. Med drugim je imela tudi pomembno besedo pri izdajanju živilskih nakaznic itd. Čeprav je od tedaj preteklo že precej časa, se še danes ni znebila svojih protljudske lastnosti, katere prekriva s svojo pobožnostjo. Zato uživa zaupanje pri ljudeh starej-

kova, kot sta na primer Jože Strnad in Franc Zevnik, oba bivša župana, in njima podoben Anton Prelesnik. Vsi

ti so bili dolga leta na »špic«.

V poslovanju KZ hoče imeti Juvanc Anica največjo besedo, zlasti kadar gre za inventuro v zadruži, ki so bile dosegnele zasligi in ni bilo neviša in manjkajoča. Saj tega skoraj ni zaupala nikomur, a kaj šele, da bi drugi delali na inventuri! Tudi po izvolitvi novega odbora je začela komandirati po svoje, tako da je v nekaterih ozirih predstavljala poleg knjigovodje še predsednika, poslovodjo in blagajnika. Mnoge člane bivšega upravnega odbora KZ je s svojim delovanjem tako zaslegila, da so nekateri misili, da vse drži kar ona reče in je bila neznotoljiva. Toda kadar gre za »stolček«, Juvanc Anica kaj rada spreminja svojo barvo. To je pokazala med drugim tudi na spomladanskem zadružnem zboru, ko je najprej glasovala za to, da pridejo na »špic« izkorisčevalski elementi, ko pa se je situacija zasukala in je zmogovala kandidatna lista OF, se je izneverila vaškim veljakom in oddala svoj glas za kandidata OF, da bi si tako zopet zasigurala položaj, kar kaže druge značilnosti na njeni sebičnosti.

Oglejmo si še njen dvoličen in špelkulativni odnos do naših preprostih in poštenih ljudi in do ljudske oblasti. S svojim, v bistvu enakim možem, za doseg svojih sebičnih interesov ne, da se njo njožim sorodnikom ne, saj sta skoraj

do kože ogulila n. pr. brata Juvanca Franca iz Ponikve. Prišpekulirala sta si celo državno hišo v Mariboru, ki je bila last ljudske imovine po njunem sorodniku, ki je bil pri domobrancih in tam pustil svoje življene. Poleg tega imata v Ponikvah lepo zemljišče in posestvo s svojo lastno hišo v Vel. Laščah, skupno torej dve hiši in 1,84 ha zemljiške površine. V vsej svoji sebičnosti pa si je Juvanc Anica preskeljala na zemljišču, kaj se je Juvanc Anica izbrala zaupanje v mestu svojega položaja. Svoje službeno mesto je izbrala tudi v tem, da je brez pooblastila podpisovala uradne listine za predsednika, tajniku ali upravniku zadružne. V času dopusta je vzela na dom uradni pečat in druge listine ter kar doma začela s poslovanjem, ne da bi

do kralja bone v vrednosti 6213 dinarjev, ki so danes brez vsake vrednosti in tripi zadružna izguba. Človek tako odgovorno mesto z KZ? Več ali manj so te stvari poznali odgovorni tovariši, pa tudi množične organizacije, a so dopuščali, da je Juvanc Anica izbrala zaupanje v mestu svojega položaja. Svoje službeno mesto je izbrala tudi v tem, da je brez pooblastila podpisovala uradne listine za predsednika, tajniku ali upravniku zadružne. V času dopusta je vzela na dom uradni pečat in druge listine ter kar doma začela s poslovanjem, ne da bi

do kralja bone v vrednosti 6213 dinarjev, ki so danes brez vsake vrednosti in tripi zadružna izguba. Človek tako odgovorno mesto z KZ? Več ali manj so te stvari poznali odgovorni tovariši, pa tudi množične organizacije, a so dopuščali, da je Juvanc Anica izbrala zaupanje v mestu svojega položaja. Svoje službeno mesto je izbrala tudi v tem, da je brez pooblastila podpisovala uradne listine za predsednika, tajniku ali upravniku zadružne. V času dopusta je vzela na dom uradni pečat in druge listine ter kar doma začela s poslovanjem, ne da bi

do kralja bone v vrednosti 6213 dinarjev, ki so danes brez vsake vrednosti in tripi zadružna izguba. Človek tako odgovorno mesto z KZ? Več ali manj so te stvari poznali odgovorni tovariši, pa tudi množične organizacije, a so dopuščali, da je Juvanc Anica izbrala zaupanje v mestu svojega

Belokranjski partizani po katastrofi na Gor. Lazah

Spominu mrtvih in živih junakov — prvih belokranjskih partizanov, ki so s svojimi življjenji in trpljenjem polagali temelje NOV in JLA, se klanja vsa domovina.

Po skoraj popolnem uničenju prve Belokranjske partizanske čete v noči med 2. in 3. novembrom 1941 na Gor. Lazah so se preživeli borce te čete po gozdovih in v globokem snegu umikali proti Beli krajini. Takrat, ko so se pobesneli kočevarski hitlerjevcji v družbi svojih italijanskih pajdašev znašali nad padlimi borcev in jih z vrvmi in verigami vlačili po snegu okoli gorevajoče Plutove domačije na Gor. Lazah, od tam pa prevzeli na železniški postaji v Rožnem dolu in Vršnih selih, kjer so jih razstavili mimo vozečim se potnikom za dokaz svoje zmage, se je do smrti utrujena sedmorica partizanov znašla nad Semičem. Tam jih je še v noči našel neki Ivan, ki jih je potem odpeljal v zidanico nad Nampanjevo hišo. Ves dan in še druge noči pol so se odpocivali v tem skrivališču in se nahranili z dvema obrokoma testenin, ki so jih našli v zidanici in si jih skuhalni. Sredi noči so se zopet odpriali na pot proti staremu taboričcu pri Kozlovi vodi, kot pravijo domačini, ali Kozlovem zdencu na Debelém vrhu, kot je to zapisano na zemljevidu. V taboriču je nestreno pričakoval poročila o usodi svojih soborcev in pričakoval prihoda novih partizanov tovarš Dvojmoč Štefan, ki ga je prva četa pustila v taboriču za stražarja. Kakšno je bilo srečanje ob vrnitvi sedmorice, si more domisliti le tisti, ki je kdaj kaj podobnega doživel. Namesto novih borcev, ki bi morali po načrtu prav tiste dni polniti partizansko taboriče z novim neugnanim pogumom in svežo borbeno mladostjo, pripravljeni, da sledi svojim tovarišem iz prve čete, se je vrnilo nekaj izčrpanih tovarisev, ki jim je v očeh in besedah še odsevala obupna nočna borba sred zasneženih gozdov in negotovost o usodi ostalih tovarisev.

Medtem je tudi na vso Belo krajino legla težka novica o katastrofi prve čete. Italijani so objestno razglašali popolno uničenje »Fabjanove bande« in s posebnimi letaki, ki so jih trosili po vaseh in mestih, razglašali, da bodo prav tako pobili vse, ki bi partizanom dajali podpore, in požgali vse domove, ki bi jim dajali zatočišča. Po pokopu padlih borcev na pokopališču na Vršnih selih pa sta se prestrašenost in skrb kmalu sprevrgla v še večje sovraštvo proti fašističnim osvojevalcem naše zemlje in pobijalcem borcev za njeno osvobodenje. Med mladino, ki se je spočetka pritajila, je pologoma začelo vreti iznova, zvezne med njimi so se utrjevale in mnogi so se resno odpravljali na odhod v partizane.

Medtem je novi sneg na debelo zapadel taboriče pri Kozlovem zdencu, od koder so se preživeli borce prve čete premaknili v bližnjo leseno barako in se v njej za silo uredili. Tja so znesli orožje in razstrelivo, kolikor ga je še ostalo od onega, ki je bilo zaplenjeno v rudniku Kanižarici, tja so si spravljali tudi živež in si državili hude posledice dolge in težke poti iz Bele krajine do Krke in nazaj. Čeprav jih je obdajal vse naokoli globok sneg, jih je minila ona prejšnja brezskrbnost iz poletja, ko svojega taboriča niti dobro

150.000 DINARJEV bo razdeljenih v obliki 24 praktičnih nagrad

med srečne izžrebance — naročnike »Dolenjskega lista«, ki bodo do 15. januarja 1953 predplačali celotno, pol- ali vsaj četrletno naročnino.

Preberite ogles na 6. strani današnje številke! **Prva nagrada:** kuhinjska oprema itd.

Ob Dnevu JLA — 22. decembra — posvečamo naslednje vrstice vsem graditeljem herojske Jugoslovanske ljudske armade, ki so leta 1941 in kasneje zamenjali koso, kramp, kladivo ali knjigo s puško in šli v boj proti fašizmu. Lik oficirja Titove ljudske armade je zgrajen na čistih značajih, ki so ljubezen do domovine nenebotek potrdili s svojim predanim, do kraja iskrenim žrtvovanjem. Njihovo življenje je služba ljudstvu.

Leto za letom odhajajo fantje iz vasi in mest k vojakom. Nov svet se jim odpre v vojaškem okolju: red, disciplina, učenje, spoznavanje orožja, spretnost v njegovih pravilih in učinkoviti rabi, pa telesna vzgoja, kulturno-prosvetno delo, vzgoja značaja, utrjevanje moči in volje — vse to je pred mladimi ljudmi, ki za leto, dve zaživijo v uniformah, v velikih, tovariških kolektivih.

Kdo jih vzgaja? — se včasih sprašujejo matere in sorodniki, ko iz raznih krajev prihajajo domov njihova pisma. Brez skrb si so lahko — vzgojo sinov so prepustile možem, ki so rasli v naši ljudski revolucioni, mnogi izza prvih dni vojne, skupno z našo partizansko vojsko, z našo Jugoslovansko ljudsko armado. V varnih rokah tovarisev so njihovi sinovi, v rokah ljudi, ki ljubijo svobodo in domovino nadvse na svetu, ki privzgajajo mlademu rodu znanje in večino, kako je treba svobodo braniti,

stražili niso, kot je to zapisal Peter Romančič, temveč so sedaj budno pazili na vso okolico in imeli stalno na straži enega tovarisev. Na kakšne nove akcije proti sovražniku seveda v tem času ni bilo misli.

Več kot štirinajst dni je imelo tabornišče popoln mir. Ni pa miroval sovražnik v dolini, ki je neprestano iskal sled za preostalimi borcev prve čete. Ne bi je našel, vsaj tako kmalu ne, da je ni pokazala roka enega njihovih bivših tovarisev. Na Gorenjih

množino živeža: testenin, riža, fižola, koruzne mroke, krompirja in pol telice, ki so jo v bližini Doblič partizani odvezeli nekemu kočevarju. Poleg tega pa še oblike, odeje, več kuhinjskih predmetov, knjige, zemljevidje, žig s srpm in kladivom itd. Italijani so pobrali orožje in strelivo, nato pa začali barako, ki je kmalu zletela v zrak.

Umikajoči se partizani so iznad Tanče gore previdno odhajali proti Kanižarici in se zadaj za Dvojmočovo opokarno domenili, da se razidejo posamezno ali v malih skupinach vsak na svojo stran Bele krajine, da pa vsak po svoji plati poišče zvezo s takratnim sekretarjem OK Bahorjem Matijom, preko katerega se ponovno dogovore za ureditev novega taboriča. Vsi so si dali med seboj besedo, da se čimprej zopet drug druge mu javijo, ta čas ap da bo vsak skrbel zase kakov borov vedel in znal na terenu, ki ga je najbolj poznal. M. M., ki je bil doma iz Kanižarice, se je skrivaj umaknil na svoj dom, kar mu je že prihodnj dan postal usodno. St. Dvojmoč in Tone Jelenčič sta bila na poti proti Gradacu in blizu Vranovič srečala Staneta Cuznarja, ki se je prav tega dne nameril k partizanom v taboriču pri Kozlovem zdencu. Po kratkem pojasnilo so jo mahnili vsi trije v Krupsko lozo in poiskali zvezo z Nikom Zuničem, mlinarjem v Zurčevem mlino na Krupi. Preko tega so dobili zvezo s Semičarji Fr. Koširjem, Karlon in Janezom (Ivan Smrd). Ti trije so kmalu prišli k torki v Krupski lozi.

Po dogovoru s sekretarjem Bahorjem, ki se je tačas tudi že moral umakniti v ilegal, so nameravali prijeti z zbranjem novih borcev, kar pa so potem opustili. Ta šestorica je ostala v zasilnem taboriču v Krupski lozi nekako do konca novembra, nakar so odšli na Kleč pod Planino.

Simec Milan je imel namen javiti se prijatelju Kovačiču Milanu v Gradacu in se zadrževal nekaj časa na skedenju pri Klepčevih v Prilozu. Hranno so mu dajali Klepčevi in Seginovi. Ker preko Gradaca ni mogel dobiti zvezze, se je napotil k Matiji Bahorju, na Butoraju pa je izvedel, da je tudi Bahor izdan in da je šel v ilegal. Iz Butoraja se je Simec vrnil na Desinec, kjer je več dni preživel v mrtvihščini na pokopališču, hrano pa so mu Desincani skrivaj nosili. Špeharjevi in Agnčevi iz Desinca so mu potem oskrbeli zvezo s Slavkom Jakšo iz Vojne vasi pri Črnomlju.

Ko se je 22. novembra vrnila v Črnomelj italijanska vojaška patrulja, ki je razdejala taboriče na Debelém vrhu (pri Kozlovem zdencu), je črnomaljski karabinjerski tenente Augusto Fabri takoj ustavil novo patruljo karabinjerjev in vojakov 23. p. p., ki je pod njegovim poveljstvom in deloma na kamionih, deloma paš napravila celodnevni pogon po krajih, kamor so se domnevno zatekli iz barake pregnani partizani. Najprej so odšli na Kanižarico in tam iznenada zajeli domačinahajajočega se M. M., ki se je takoj predal. Ta je izpovedal, da je bil od katastrofe na

Gor. Lazah do odkritja barake na Debelém vrhu v skupini partizanov, ki so preživel Gor. Laze. Z njim so bili Brula Ivan, Dvojmoč Stefan, Simec Milan, Jelenc Anton, Brunskole Karel, Košir Franc in neki Janez, ki je bil begunec iz italijanske vojske od leta 1935. Bil je to Smrd Ivan. Med našteti M. M. ni navepel Kočevarja Janeza, ki smo ga že zgoraj omenili kot stražnika kritičnega dne 22. novembra. Po italijanskem sporučilu je M. pri zasljanju povedal, kar je vedel o življenju prve partizanske čete in naznačil tudi krajev, kjer bi se ostali tovarisi mogli skrivati. Fabrijeva skupina je potem ves dan preiskovala teren, ne da bi našla katerega partizana. Ponoči je je pridrla v Tušev dol in obkobil Jermanovo hišo, kamor naj bi se zatekla Brula Ivan in Janez Smrd. Na ropot je prišel iz hiše Jerman Leopold, po domača Žagarček, katerega je M. takoj prepoznal kot prijatelja v podporniku prvih belokranjskih partizanov. Sele po ostrem prerekjanju z M. je Jerman moral priznati, da sta omenjena partizana res bila pred časom pri njem, da pa sta iz bojazni pred izsleditvijo neznano kam odšla.

Druži del italijanskega vojaškega odelka je ta čas pridrel v Dol. Podgoro, kjer so artileri Pavla Fricjeja in Vajdetiča Ivana, ki sta po sočenju s K. priznala, da sta sicer res podpirala skupino in se izgovarjala, da sta to delala le iz strahu pred maščevanjem partizanov. Ta izgovor je bil seveda v danih okoliščinah povsem razumljiv, saj je o teh imenovanih dovolj znano, da sta bila organizirana člana OF in sta zato zavestno izvrševala oskrbovalno in obveščevalno službo za prvo partizansko četo.

Ko se je skupina iz Krupske loze premaknila na Kleč in od tam v novo taboriče na Gačah, je dobil tudi Sov. Simec Milan poziv, da se ji priključi. Ta je živel ta čas v ilegalu na Kučerju nad Podzemljem. Sestanek z ostalimi je bil dogovoren za 8. uro dne 8. decembra na Kleču. Misljena je bila osma ura zvečer, pri ustrem prenosu sporučila pa je nastala pomota, da je Simenc mislil na osmo uro zjutraj. Ko je ob tem času res prišel na Kleč, so ga nadenadno zajeli Italijani in ga odvlekli v Črnomelj.

Italijanski karabinjerji in agenti javne varnosti so med tem delali z mrzlično naglico in kmalu so sledile

Zbor proizvajalcev OLO Novo mesto

Izvoljeni so bili:

I. skupina: industrija, ruderstvo, gozdarstvo, stavbeništvo, komunala in promet:

Rudman Viktor, mehanik, SGP Pišnari Novo mesto; Ing. Šodnik Dušan, pomočnik direktorja SGP Pionir Novo mesto; Bavorček Ivan, delavec, Straža;

Kotar Janez, gozdni delavec, Poljane;

Pucelj Alojz, zagarski delavec, Soteska;

Zupančič Stane, poslovodja kurilniške delavnice, Novo mesto;

Gorupič Konrad, klepar sekcijske delavnice, Novo mesto;

Kastelic Janko, obratovodja Tekstilne tovarne, Novo mesto;

Udovč Franc, gradbeni tehnik podjetja Krka, Novo mesto;

Rifelj Danijel, monter DES, Novo mesto;

Brank Franc, tovarna igrač, Novo mesto;

Špelič Vinko, opskrbeni Zalog.

II. skupina: kmetijstvo:

Ing. Hrček Lojze, kmet, šola Grm;

Pelko Jože, predsednik KDZ, Dolenjske Toplice;

Smrekar Ivan, mali kmet, Bučka;

Florjančič Joža, hči srednjega kmeta, Otočec;

Zagore Franc, mali kmet, Orehošica;

Pire Anton, predsednik OZZ, Novo mesto;

Štangelj Franc, mali kmet, Stopiče;

Dular Jože, srednji kmet, Jurka vas;

Hrovat Ivan, mali kmet, Zagradec;

Arko Ivan, mali kmet, Trebnje;

Klemenčič Karl, srednji kmet, Vel. Loka;

Dolenšek Ivan, sin srednjega kmeta, Sveti Urh pri Mokronogu;

Rugelj Oldo, mali kmet, Zubukovo.

III. skupina: trgovina in gostinstvo:

Slavine Avgust, poslovodja državnega trgovskega podjetja, Trebnje.

aretacije cele vrste aktivistov in v partizane se odpravljajočih Belokranjevcov. Med Semičem, Crnomljem in Gradam, so bili v decembri arretirani 11 pripadnikov OF, katere vse je Augusto Fabri otožil pred italijanskim vojaškim sodiščem in so bili vsi, obenem s prej arretiranimi (14 po številu) odpolani v zapore tega sodišča v Ljubljano.

To je bil drugi udarec, ki je zadel mlado belokranjsko partizanstvo. V taboriču na Gačah, torej izven območja Bele krajine in na ozemlju, s katerega so se izselili Kočevarji, so bili slednji partizani: Jelenc Tone, začasni komandir skupine, Cuznar Stanislav, začasni komisar in borce: Brunskole Karel, Košir Franc, Dvojmoč Štefan in Janez. Ta je kasneje odšel iz taboriča, prišel pa vanj Jerman Rudo, čevljar iz Loke pri Črnomljem, ki je leta 1944 padel kot komandanataljona. Taborišče je bilo postavljeno 50 metrov pod vrhom kote 1029. Najbljžja vas so bile Ponikve. Vendar jim tudi v tem taborišču ni bilo usojeno daljše bivanje. Logar kneza Auersperga, kočevski Nemec König, je zasledil partizane in okoli 17. decembra pripljal Italijane k taboriču. Takrat so bili v njem Cuznar, Jerman, Dvojmoč in Brunskole, medtem ko sta Košir in Jelenc odšla, da kaznjujeta Luzarja, ki je izdal belokranjske partizane na Gorenjih Lazah, in čevljarja Radovana iz Pribišja, ki je izdal Jožeta Mihelčiča. Ravno poleđe je bilo v taborišču so po kosilu opravljali domače posle. Italijani so prišli tako nenadno, da so se komaj rešili iz sovražnega obroča. Po tem tretjem udarcu so se takratni belokranjski partizani razdelili na dve skupini in prezimili po vseh med Semičem, Gradcem in Črnomljem. Preko Semiča so dobili zvezo s takratnim sekretarjem Očkom — Ivanom Novakom in v drugi polovici februarja 1942 dobili povelje, da se priključijo novo ustanavljanju se novomeškemu bataljonu, ki se je takrat formiral pri Sv. Petru nad Sotesko. Tik pred odhodom pa sta bila tovarša Dvojmoč Stefan in Brunskole Karel izdana v Neštoplji vasi in sta v neenaki borbi pada.

Nastopajoča pomlad pa je iznova izpopolnila in za mnogo pomnožila mesta prvih belokranjskih partizanov, ki so v zimi 1941—1942 skoraj vši žrtvovali svoja življenja za svobodo svojega JUDSTVA.

IV. skupina: obrt:

Cigaj Henrik, upravnik vodovodno inženierskega podjetja, Novo mesto;

Bule Franc, obrtnik, Mirna.

IZVOLJENI ČLANI LJUDSKEGA ODBORA MESTNE OBČINE NOVO MESTO

Na volitvah 7. decembra 1952 so bili izvoljeni v Ljudski odbor Mestne občine:

Lamut Lado, profesor; Šmid Julij, nameščenec; Moretti Jože, upokojenec; Pavlin Martin, sekretar LIP, Novo mesto; Udovič Jože, nameščenec; Skof Franc, sekretar Gozdnega gospodarstva za Dolenjsko; Rolič Anton, šef železniške sekcijske; Počrvina Miha,

DOLENJSKI PIONIR

NOVOLETNA JELKA V NOVEM MESTU

Nedelja, 21. decembra: pričetek predstave s sporedom trobentačev v maskah, ki bodo javljali prihod Dedka Mraza. Če bo tetka Zima prinesla kaj snega, bo povraka otrok iz Bršlina na saneh do Glavnega trga. Prieditev bo popoldne ob 14. uri. Ob 16. uri bo sindikalno gledališče SKUD »Dušan Jereb« priredilo za predšolske otroke mlađinsko spevovo »Sneguljčica« v Domu ljudske prosvete, za malčke brezplačno, v spremstvu staršev 10 din.

Ponedeljak, 22. decembra: pionirji in vsa novomeška mladina čestita k prazniku JLA s posebno proslavo za vojake v Domu LP ob 11. uri popoldne. Ob 13. uri bo predstava slovenskega mladiškega filma »Kekec« za mladino iz okoliških šol, ob 15. uri za mladino novomeških šol in najblžje okolice, obakrat po znižani ceni 10 din. Ob 18. in 20. ur zvezče na posta filmski predstavi »Kekec« za odrasle.

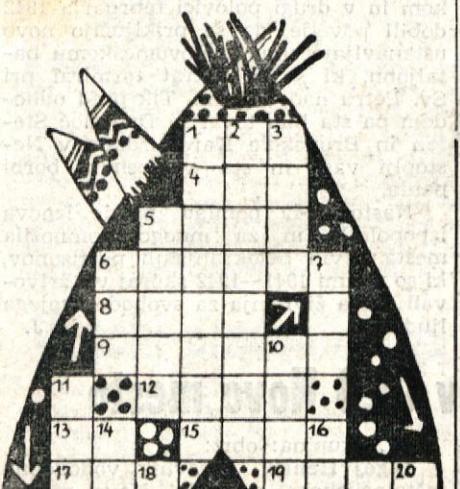
Torek, 23. decembra: Ob 13. uri »Kekec« za mladino okoliških šol, ob 15. uri pa za mladino novomeških šol in najblžje okolice, obakrat po znižani ceni 10 din. Ob 20. ur »Sneguljčica« v DLP za odrasle.

Sreda, 24. in četrtek, 25. decembra: popoldne ob 14. uri tekme pionirjev in cicibanov na Marofu — če bo tetka Zima radodarna s snegom!

Petak, 26. decembra: ob 16. uri »Sneguljčica« za pionirje.

Pionirska nagradna krizanka »Šotor«

Spet nekaj novega, pionirji in pionirke! Taborniki so nam poslali nagradno krizanko »Šotor«! Kdor jo bo rešil, naj pošuje odgovore uredništva do 30. decembra — za

linsk, Gotna vas 42 pri Novem mestu. 2. nagrada — 300 dinarjev v gotovini — pa dobit Zajec Marijetica, Dobrnic št. 3.

Vsem ostalim želimo mnogo sreče v današnji novi nagradni krizanki!

Vodorovno: 1. ar. 4. groba, 6. PPP, 9. jezero, 11. ol. 13. ura, 14. Sibirija, 16. bolha, 18. pijo, 19. oves, 21. to, 22. analiza, 24. oda, 26. spi, 27. Irena, 29. os, 30. ovje, 31. en, 32. tegu, 34. od, 36. aga, 37. IC, 38. levo, 39. bosta, 40. Pijade, 43. Ika, 44. en, 45. era, 46. Ra, 47. uka.

Naprečno: 1. ar. 2. roj. 3. Abesinija,

4.gora, 5. Azija, 6. pri, 7. porozen, 8. zob, 10. Eboli, 11. oje, 12. Laso, 13. uho, 15. Ivan, 17. LT, 18. papiga, 20. rasa, 23. Irec, 25. doodek, 26. svatje, 28. aleja, 33. Eva, 34. ob, 35. dok, 38. Lika, 40. pir, 41. ena, 42. da.

Ali veste...?

da je najdaljši skok v daljino dosegel leta 1935 ameriški črnec Jesse Owens, namreč 8,13 m;

da se Davis cup tekmovalje vrši že od leta 1900 dalje in da se imenuje po darovalcu pokala Dwightu Davisu, ki je takrat igral v reprezentanci USA;

da pomeni beseda olimpiada časovno razdobje med enimi in drugimi olimpijskimi igrami, ki so se vrstile vsake štiri leta v mestu Olimpija;

da je 7 sovjetskih nogometnikev zaprtih pod otožbo sabotajo na odločilni tekmi, katero je na zadnjih olimpijskih igrah SZ izgubili proti Jugoslaviji z 1:8;

da v Novem mestu SFD Elan že več let ne obstoji, čeprav ima na Ljubljanski cesti še vedno oglašeno desko s svojim imenom. V Novem mestu živi te TVD Partizan, ki se nahaja v Dilančevi ulici št. 3, kjer morate dnevno vplačati vpisino in članarino.

K. J.

pravilne rešitve ozir, za dva izzrebanca pa smo pripravili dve lepi knjižni nagradni! Kdor pa se na krizanko zares »spozna«, pa lahko poizkus si reči tudi v veliki nagradni krizanki, ki je bomo objavila za vse naše naročnike v novoletni številki!

Besede pomenijo:

Vodorovno: 1. Pošta, telegraf, telefon, 4. vodna žival, 5. vodna žival, 6. žensko ime, 8. Avar, 9. lirska pesništvo, 12. vojaška enota, 13. star izraz za pivo, 15. stopnja, raven (tuška), 17. domača žival, 19. povrzočka vzhodnega testa, 21. nedoljek, 22. dva samoglasnika, 23. gorovje v Aziji, 24. pot.

Naprečno: 1. Ugoden, pravsen, 2. živeti pod šotorom, 3. izdelan na tkalskem stroju, 5. lovi ribe, 6. začimb, 7. predplačilo, 10. gorovje v Aziji, 11. velik glodalec, 14. pokrajina v Hrvatski, 16. domača žival, 18. gorička, hudek, 20. odsek, 21. medmet.

Rešitev pionirske nagradne krizanke »Slon«

Dragi pionirji!

Preci rešitev smo prejeli, vendar pa so

»Slona« zadeli le tisti 1. Telatko Marian,

4. gimn. Crnomelj, 2. Klein Andrej, Dijaški

č. 3. Crnomelj, 3. Smolni Tatjana, Kočevje

št. 311, 4. Novak Blaž, gimn. Novo mesto,

5. Zajec Marijetica, Dobrnic št. 3, 6. Kriz

Bojan, pionir, Kržiceva št. 6, Ljubljana,

7. Germ. Nataša, pionirka, Beograd, Voiv.

Milenka 41, 8. Pečnik Andrej, Novo mesto,

Skalnjevjeva 8, 9. Dolinšek Tone, díjak,

Gotna vas 42, 10. Lukšič Levčenik, pionir,

Beograd, Save Kovacevica 2, II. Pavlin Božidar, pionir, Novo mesto, Cesta Gabrove brigade 13, 12. Lovšin Alojzija Šuse 17,

p. Ribnica na Pol. 13, Gostisa Katrca, Kočevje 127, 14. Tit Zmago, Novo mesto, Kan-

dijská 3, 15. Zupančič Ciril, Brod 24.

Ostali so poslali nepravilne rešitve. Zreh

je določil takole: 1. nagrada — knjiga »Mati

narava« pripravljene — dobi dijak Tone Do-

pravilne rešitve ozir, za dva izzrebanca pa smo pripravili dve lepi knjižni nagradni! Kdor pa se na krizanko zares »spozna«, pa lahko poizkus si reči tudi v veliki nagradni krizanki, ki je bomo objavila za vse naše naročnike v novoletni številki!

Besede pomenijo:

Vodorovno: 1. Pošta, telegraf, telefon, 4. vodna žival, 5. vodna žival, 6. žensko ime, 8. Avar, 9. lirska pesništvo, 12. vojaška enota, 13. star izraz za pivo, 15. stopnja, raven (tuška), 17. domača žival, 19. povrzočka vzhodnega testa, 21. nedoljek, 22. dva samoglasnika, 23. gorovje v Aziji, 24. pot.

Naprečno: 1. Ugoden, pravsen, 2. živeti pod šotorom, 3. izdelan na tkalskem stroju, 5. lovi ribe, 6. začimb, 7. predplačilo, 10. gorovje v Aziji, 11. velik glodalec, 14. pokrajina v Hrvatski, 16. domača žival, 18. gorička, hudek, 20. odsek, 21. medmet.

pravilne rešitve ozir, za dva izzrebanca pa smo pripravili dve lepi knjižni nagradni! Kdor pa se na krizanko zares »spozna«, pa lahko poizkus si reči tudi v veliki nagradni krizanki, ki je bomo objavila za vse naše naročnike v novoletni številki!

Besede pomenijo:

Vodorovno: 1. Pošta, telegraf, telefon, 4. vodna žival, 5. vodna žival, 6. žensko ime, 8. Avar, 9. lirska pesništvo, 12. vojaška enota, 13. star izraz za pivo, 15. stopnja, raven (tuška), 17. domača žival, 19. povrzočka vzhodnega testa, 21. nedoljek, 22. dva samoglasnika, 23. gorovje v Aziji, 24. pot.

Naprečno: 1. Ugoden, pravsen, 2. živeti pod šotorom, 3. izdelan na tkalskem stroju, 5. lovi ribe, 6. začimb, 7. predplačilo, 10. gorovje v Aziji, 11. velik glodalec, 14. pokrajina v Hrvatski, 16. domača žival, 18. gorička, hudek, 20. odsek, 21. medmet.

pravilne rešitve ozir, za dva izzrebanca pa smo pripravili dve lepi knjižni nagradni! Kdor pa se na krizanko zares »spozna«, pa lahko poizkus si reči tudi v veliki nagradni krizanki, ki je bomo objavila za vse naše naročnike v novoletni številki!

Besede pomenijo:

Vodorovno: 1. Pošta, telegraf, telefon, 4. vodna žival, 5. vodna žival, 6. žensko ime, 8. Avar, 9. lirska pesništvo, 12. vojaška enota, 13. star izraz za pivo, 15. stopnja, raven (tuška), 17. domača žival, 19. povrzočka vzhodnega testa, 21. nedoljek, 22. dva samoglasnika, 23. gorovje v Aziji, 24. pot.

Naprečno: 1. Ugoden, pravsen, 2. živeti pod šotorom, 3. izdelan na tkalskem stroju, 5. lovi ribe, 6. začimb, 7. predplačilo, 10. gorovje v Aziji, 11. velik glodalec, 14. pokrajina v Hrvatski, 16. domača žival, 18. gorička, hudek, 20. odsek, 21. medmet.

pravilne rešitve ozir, za dva izzrebanca pa smo pripravili dve lepi knjižni nagradni! Kdor pa se na krizanko zares »spozna«, pa lahko poizkus si reči tudi v veliki nagradni krizanki, ki je bomo objavila za vse naše naročnike v novoletni številki!

Besede pomenijo:

Vodorovno: 1. Pošta, telegraf, telefon, 4. vodna žival, 5. vodna žival, 6. žensko ime, 8. Avar, 9. lirska pesništvo, 12. vojaška enota, 13. star izraz za pivo, 15. stopnja, raven (tuška), 17. domača žival, 19. povrzočka vzhodnega testa, 21. nedoljek, 22. dva samoglasnika, 23. gorovje v Aziji, 24. pot.

Naprečno: 1. Ugoden, pravsen, 2. živeti pod šotorom, 3. izdelan na tkalskem stroju, 5. lovi ribe, 6. začimb, 7. predplačilo, 10. gorovje v Aziji, 11. velik glodalec, 14. pokrajina v Hrvatski, 16. domača žival, 18. gorička, hudek, 20. odsek, 21. medmet.

pravilne rešitve ozir, za dva izzrebanca pa smo pripravili dve lepi knjižni nagradni! Kdor pa se na krizanko zares »spozna«, pa lahko poizkus si reči tudi v veliki nagradni krizanki, ki je bomo objavila za vse naše naročnike v novoletni številki!

Besede pomenijo:

Vodorovno: 1. Pošta, telegraf, telefon, 4. vodna žival, 5. vodna žival, 6. žensko ime, 8. Avar, 9. lirska pesništvo, 12. vojaška enota, 13. star izraz za pivo, 15. stopnja, raven (tuška), 17. domača žival, 19. povrzočka vzhodnega testa, 21. nedoljek, 22. dva samoglasnika, 23. gorovje v Aziji, 24. pot.

Naprečno: 1. Ugoden, pravsen, 2. živeti pod šotorom, 3. izdelan na tkalskem stroju, 5. lovi ribe, 6. začimb, 7. predplačilo, 10. gorovje v Aziji, 11. velik glodalec, 14. pokrajina v Hrvatski, 16. domača žival, 18. gorička, hudek, 20. odsek, 21. medmet.

pravilne rešitve ozir, za dva izzrebanca pa smo pripravili dve lepi knjižni nagradni! Kdor pa se na krizanko zares »spozna«, pa lahko poizkus si reči tudi v veliki nagradni krizanki, ki je bomo objavila za vse naše naročnike v novoletni številki!

Besede pomenijo:

Vodorovno: 1. Pošta, telegraf, telefon, 4. vodna žival, 5. vodna žival, 6. žensko ime, 8. Avar, 9. lirska pesništvo, 12. vojaška enota, 13. star izraz za pivo, 15. stopnja, raven (tuška), 17. domača žival, 19. povrzočka vzhodnega testa, 21. nedoljek, 22. dva samoglasnika, 23. gorovje v Aziji, 24. pot.

Naprečno: 1. Ugoden, pravsen, 2. živeti pod šotorom, 3. izdelan na tkalskem stroju, 5. lovi ribe, 6. začimb, 7. predplačilo, 10. gorovje v Aziji, 11. velik glodalec, 14. pokrajina v Hrvatski, 16. domača žival, 18. gorička, hudek, 20. odsek, 21. medmet.

pravilne rešitve ozir, za dva izzrebanca pa smo pripravili dve lepi knjižni nagradni! Kdor pa se na krizanko zares »spozna«, pa lahko poizkus si reči tudi v veliki nagradni krizanki, ki je bomo objavila za vse naše naročnike v novoletni številki!

Besede pomenijo:

Vodorovno: 1. Pošta, telegraf, telefon, 4. vodna žival, 5. vodna žival, 6. žensko ime, 8. Avar, 9. lirska pesništvo, 12. vojaška enota, 13. star izraz za pivo, 15. stopnja, raven (tuška), 17. domača žival, 19. povrzočka vzhodnega testa, 21. nedoljek, 22. dva samoglasnika, 23. gorovje v Aziji, 24. pot.

Naprečno: 1. Ugoden, pravsen, 2. živeti pod šotorom, 3. izdelan na tkalskem stroju, 5. lovi ribe, 6. začimb, 7. predplačilo, 10. gorovje v Aziji, 11. velik glodalec, 14. pokrajina v Hrvatski, 16. domača žival, 18. gorička, hudek, 20. odsek, 21. medmet.

pravilne rešitve ozir, za dva izzrebanca pa smo pripravili dve le

IZ NAŠIH KRAJEV

LEP PRAZNIK PREČENSKIH GASILCEV

Dolga leta so se mučili prečenski gasilci z ročno brizgalino, s katere seveda niso mogli biti kon vedenju požarju, ne resnici, ne tekmovanjem z drugimi društvami. Dolga leta je bila želja gasilcev dobiti motorno brizgalino, ki si je imel končno uvedeno izpolnila 9. novembra 1952, ko so na pobudo Okrajne gasilske zveze in nekaterih članov predsednik OLO Novo mesto novo motorico. Prevzem nove motorice je bil razvil v pravo manifestacijo gasilske misli. Poklonitve in prezenze nove motorice so bile udeleženo celo skupini članev prečenskega društva, predsednik OGZ tov. Mirtič, predsednik OGZ tov. Miškoj, sekturni poveljnik tov. Bernard Brum, predsednik novomeškega društva tov. Cigaj, predsednik Republike obrtništva tov. Peter Zvonec, predsednik OGZ tov. Mirtič, ter državni čestital vedenje, ki je bil na novo motorico izrazil željo, da bi bila nova motorica vedenje pripravljena in sposobna za lakotnico akcijo, kar je poveljnik OGZ tov. Miškoj izrazil motoriko obema strojniskoma, ki sta obljubila, da bo bosta zveste čula vod, ter ravnala z njim vseemu prebivalstvu na koriščenje. Desetina gasilcev je bilo motorico postavila k potoku, ki jo poznamo. Z veseljem in pososom so člani društva gledali močan vodni tok, ki je briogal visoko v zrak, saj so vedeli, da ju bo vod treba poganjati težko, ker briogal je voda lahko svoje moči uporabili na težih, in odgovornostih mestih. Po končani preizkušnji je bila v dvorani DLP v Prečni kulturno-prosvetna prizadevila s petjem in isto "Požar", ki jo je napisal Matjaž Fuis, učitelj v Novem mestu, nakar je sledila prosta zabava.

Gasilsko društvo v Prečni je zelo agilno in šteje 145 članov, med katerimi je 12 članov ter 15 pionirjev. Veskrat prizadevijo razne prireditve ter prizadevajo dinar do dinaria z namenom, da si postavi v dogledenem času novi gasilni dom, ki je za Prečno resnično tudi potreben. S pridnosti in razumevanjem ljudi so nabrali že 22 kubikov lesa, 3000 kg apna, veliko kamna, peska in drugega gradbenega materiala. Novi dom bi veljal okrog milijon in tri sto tisoč dinarijev. Kar je za enkrat le še lepa in iskrena želja, preden skupi gasilcev, se bo nekot prav gotovo uresničilo, kar so jim že uresničila želja po motorni brizgalini. Društvo ima tudi dvočlanski avtomobil, ki pa je že potreben popravila, saj kar pa spet ni denarja, zaradi česar je vedela smotriti delo z otežkočeno. Vendar pa smo prepričani, da bodo občastni forumi, pa Republiška gasilska zveza in vsa javnost podprtji želje in težje pridnih gasilcev, da jim bo morda v nekaj letih vendar mogoče sezidati primeren gasilski dom.

Zužemberk

Zene Zužemberka so zadnje čase postale zelo delavne. Pred volitvami v občinske odbore so imeli zborovanje, katerega se je emanisalo iz Zužemberka udeležilo 43 žena. Na tem zborovanju je imela sekretarka tovarišča Lavričeva obširni referat, navedeljica tovarišča Brudarjeva pa je g ovorila o vzgoji selske mladine, kar so žene poslušale z velikim zanimanjem in so tudi o teh vprašanjih živahnoma razpravljale.

Na zborovanju so se žene pogovorile tudi o novoletni jelki. Sklenile so, da bodo izvedle nabiralno akcijo za prostovoljne prispevke, nato pa bodo oddarile vse selske otroke in čebičanke.

Ob zaključku se je domenile, da bodo imele 6. januarja spet večji sestanek, zdravnik dr. Debeljak pa bo imel združljeno predavanje.

M. V.

V nedeljo je igralska družina uprizorila v prenatrpani dvorani hvalenih gledalcev Finžgarjevega "Divjega lovcu". Igra je načudila v zadovoljstvu strelivih gledalcev, ki si takih prireditvev želi.

S. H.

Volvic Dolge vasi in Livolda so se dobro odrezali

Veselo razpoloženje je zavladalo med vodnimi enotami Dolge vasi in Livolda že dan naprej, zlasti pa na dan volitev. Že ob treh zjutraj so budince v obeh vodnih enotah spravljale ljudi pokoncu, njim pa so se pridružili številni volivci in veselo vzklikali demokratičnim volitvam. S harmoniko na čelu so korakali po vasi in dvigali volive, čeprav je bilo jutro dokaj mrzlo. Volilne komisije obeh volivščin so se morale odpovedati toplim postopjem in se odpravili na volišče, kajti volivci so jim zagrozili že zvečer, da će pridejo prej na volišče kot člani komisije, se bodo slednji prav gotovo znašli v malih Popotnega Janeza in njegovega brata Pavilja. Dosti ni manjkalo, da bi prišli v malo, kajti volivci so prihajali na volišče v velikih skupinah, kar v raniji intranji urah. Dobro je delovalo obveščevalna služba med obema volivščinama, kar je bilo podzgodno splošno tekmovanje. Rezultat ni mogel biti drugačen: obe volivščini sta zgodila na določenih urah zaključili s 100% udeležbo. Volivci obeh volinjih enot so se zavedali, da z udeležbo na volitvah glasujajo tudi za nadaljnjo gradnjo socializma in mir v svetu!

Kf.

Občniki novomeškega okraja so volili v zbor proizvajalcev

Zadnjo nedeljo v novembra so zborovali delegati obrtne zbornice skupno z delegati sindikatov na posebni konferenci, na kateri so skupno izvolili dva obrtnika v zbor proizvajalcev. Konferenca se je razvila v masovno zborovanje, na katerem je podal referat o pomenu obrtne zbornice njen pred-

stojnik.

Pretekli teden je umrl, zadet od srčne kapi, najmanjši Dolenjec — in menda tudi Slovence — Tonček Rus iz Zužemberka, star devetnajst let in poi.

Kdo ni poznal v Zužemberku in daleč naokoli malega, vedno živahnega Tončka, ki je s svojo neugnanoščjo vzbujal pri vseh ljudeh mnogo dobre volje, pa tudi sočustovanja? Na dan volitev je še vesel in veder privikrat v svojem življenju volil in možalo oddal svoj glas. Če nekaj dni pa je nehal utripati njegovo drobno srce. Popoldne se je veselo sankal, nato pa na vsem lepem obležal pred hišnim pragom. Tudi takojšnja zdravniška pomoc ga ni rešila. Naš dragi Tonček, vedno nasmejani fant s titovko na glavi, je bil mrtev. Nenadna novica je užalostila vsakogar, saj je bil Tonček priljubljen po vsej Suhih krajini.

In veš, Tonček, kdo te bo najbolj pogrešal? Tvoj pisani lišček v kletki, ki Ti je vedno drobil nežne psemice. Pogrešal bo Tvojih rok, ki so mu vedno tako skrbno pokladale sveže vode in hrane.

Dragi Tonček, počivaj v miru, mi pa Te bomo ohranili v najlepšem spominu!

Sl. Hotko

Umrl je najmanjši Dolenec

Pretekli teden je umrl, zadet od srčne kapi, najmanjši Dolenjec — in menda tudi Slovence — Tonček Rus iz Zužemberka, star devetnajst let in poi.

Kdo ni poznal v Zužemberku in daleč naokoli malega, vedno živahnega Tončka, ki je s svojo neugnanoščjo vzbujal pri vseh ljudeh mnogo dobre volje, pa tudi sočustovanja? Na dan volitev je še vesel in veder privikrat v svojem življenju volil in možalo oddal svoj glas. Če nekaj dni pa je nehal utripati njegovo drobno srce. Popoldne se je veselo sankal, nato pa na vsem lepem obležal pred hišnim pragom. Tudi takojšnja zdravniška pomoc ga ni rešila. Naš dragi Tonček, vedno nasmejani fant s titovko na glavi, je bil mrtev. Nenadna novica je užalostila vsakogar, saj je bil Tonček priljubljen po vsej Suhih krajini.

In veš, Tonček, kdo te bo najbolj pogrešal? Tvoj pisani lišček v kletki, ki Ti je vedno drobil nežne psemice. Pogrešal bo Tvojih rok, ki so mu vedno tako skrbno pokladale sveže vode in hrane.

Dragi Tonček, počivaj v miru, mi pa Te bomo ohranili v najlepšem spominu!

Rusov Tonček je bil velik prijatelj partizanov

Kako smo volili v dobrniški dolini

Ze predpriprave za volitve so razgibale volice. Posebno živahnemu je bilo na predvolilnih sestankih v Rvbocu, Dobravi in Dobrniču. Volivci iz vasi Rvboca so sklenili, da bodo prvi oddale glasove v občini Dobrnič. In res so na njih željeli v Koprivljem, vendar je bila želja za krovom v tujino, v Ameriko, kjer ima tudi sestro in tri brata. Anton Glad se je s težavami prebijal skozi vse življenje v vrstah izkoršča-

šči. Vodnik, Smilčev, in Jarečeva mama so mu jih stavljali delegati. Med tem so se izvršile tudi volitve, pri katerih sta bila izvoljena zbor proizvajalcev tov. Henrik Cigaj, predsednik obrtne zbornice Novo mesto, in tov. Franjo Bule, izdelevalec krede na Mirem. Ob koncu zborovanja je bila predlog tov. Bulesa odprta pozdravna brzjavka predsedniku gospodarskega sveta PLRJ tov. Borisu Kidriču.

Kočevje

Upravni odbor Lesno industrijskega podjetja Kočevje je na zadnji seji razpravljal poleg notranjih gospodarskih vprašanj podjetja tudi o razdelitvi podpor podenim društvom in organizacijam, na katerih je prejel veliko število prošenj iz okraja in izven okraja. Člani odbora so bili na stališču, da se upošteva upravljene prošnje na področju podjetja. Podjetje bo za Novoletno jedro oddarilo otroke delavcev svojih obratov, poleg tega pa je dalo podporo v iste vrste mestni občini Kočevje 20.000 din., občini Osilnica in Mozeli vsaki po 10.000 din., Koprivljem 10.000 din., za dom vajencev gospodarstva v Kočevju 5000 din., Zvezni boravec Kočevje za spomenik 100.000 din., Turistično nemški društvo Kočevje za vzdrževanje društvenih turističnih postojank 50.000 din. in Zdravljenu rezervnih oficirjev 5000 din. — Vzeto pa so bile določene v okviru gospodarske možnosti podjetja z ozirom na družbeno evidento. S tem sklepom je upravni odbor pokazal, kako ceni delo teh društev, v katerih sodelujejo člani delovnega kolektiva podjetja ali pa njihovi otroci.

Minuli torek je imela sejo Okrajna obrtna zbornica. Na seji so bila pretresena pereča vprašanja. Predvsem je bilo urejeno, da se razdelijo podjetja v podjetja tudi različni. Društvo ima tudi dvočlanski avtomobil, ki pa je že potreben popravila, saj kar pa spet ni denarja, zaradi česar je vedela smotriti delo z otežkočeno. Vendar pa smo prepričani, da bodo občastni forumi, pa Republiška gasilska zveza in vsa javnost podprtji želje in težje pridnih gasilcev, da jim bo morda v nekaj letih vendar mogoče sezidati primeren gasilski dom.

Pregrad ob Kolpi

4. decembra se je občinski ljudski odbor preselil v nove prostore v zadružnem domu. Preselitve urada je bila svečana. Iz občinske hiše, kjer je imel ljudski odbor do sedaj svoje prostore, se je proti zadružnemu domu razvila povorka z državnim zastavom in godbo na čelu. Sledila je občinska napisana tabla, ki so jo nosili mladinci, nato gasilska četa, potem uradni arhiv in pisarniška oprema, na koncu pa celotni občinski ljudski odbor. Po veselitvi v nove prostore je bila gospodinstvo v tem letu zelo dvignilo in je razvajalo povojen.

Gostinska zbornica okraja bo v svoji režiji uredila turistični center in dom oddiha v bivšem gradu v Ortenku. Popravila gradova so že teku in je predvidena otvoritev hotela že konec meseca januarja prihodnjega leta. Vsi strokovnjaki, ki so si ogledali grad, park in ekonomijo ter bližnjo okolico lepimi izprehodi in izletnimi točkami, so jazljavili, da je tam zamesnil zbornice k prodiranju turizma proti Kočevski in kot zvezra za končno razvajanje.

A.

Ljudska knjižnica pri nas se kar lepo razvija. Krog bralec je čimdalje velik, prava sezona za branje pa nastaja še sedaj. Težave so z nakupom novih knjig, ker so te odločno predrage. Mislimo, da bi morebiti biti vsaj take domače knjige, ki jih moramo smatrati kot obvezno domače čitivo, tiskane v večji nakladu in cenešje, da bi bile takoj bolj dostopne knjižnicam in vsem ljudem.

Ljudska knjižnica pri nas se kar lepo razvija. Krog bralec je čimdalje velik, prava sezona za branje pa nastaja še sedaj. Težave so z nakupom novih knjig, ker so te odločno predrage. Mislimo, da bi morebiti biti vsaj take domače knjige, ki jih moramo smatrati kot obvezno domače čitivo, tiskane v večji nakladu in cenešje, da bi bile takoj bolj dostopne knjižnicam in vsem ljudem.

Rihar

Priprave za gradnjo planinskega doma na Mirni gori

O potrebi obnove planinskega doma na Mirni gori nad Semčicem, ki so ga med vojno požgali Italijani, smo že pisali v našem listu. Vse kaže, da bo ta splošna želja vseh delovnega planinice morda že drugo leto uresničena. Agilni člani Planinskega društva iz Črnomlja pod vodstvom tovarnika Staneta Lovšina so že predstavili s svojim lepim glasom solistka Anica Krčnik, ki je zapela Kajunovo: "Materi padlega partizana". Nastopili so tudi male pionirji s komediojo "Tinček in Tonček", starejši pionirji pa so podali dva šaljiva prizori. Prireditev je navzdeč raznimi tehničnimi ponujnjivostmi prav dobro uspela. Pionirji imajo v načrtu gostovanje v Straži in Topičniku. Radi bi si namreč zbrali denar za enotne fikzurnike kroje za nastop ob koncu selskega leta.

J. F.

Letalsko-modelarski krožek v Trebnjem

Nekaj pionirjev iz Doline Nemške vasi in okolice se je navdušilo za letalsko. Odločili so, da bodo sami začeli izdelovati modele po lastni zamisli in po načrtih. Delavnico so si uredili najprej v privatni hiši pozneje pa so jo prenesli na šolsko podstrelje. Vse jih je bilo nemočno truda in požrtvovanja. Kajti med pridržimi je bilo nekaj tudi takih, ki so delali skodo. Po enem letu so končno dobili primerne prostore v Trebnjem. Kmalu so izdelali letalski model »F-19, Slavica« in nekaj drugih po načrtu in lastni zamisli. Prve praktične preizkušnje modelov so jim dale novih pobud in izkušenj. Iz zadnjih zaradi pomanjkanja furlinje v ostalih potrebenih jih je rešil novomeški Aeroklub, ki jih je podpril pri njihovem prizadevanju.

Modelarji so začeli težave, da prebrodili in sedaj bo šlo laža. Se sedaj se pripravljajo na tekmovanje za drugo leto, kajti letos se ga niso udeležili, ker jih nihče ni obvestil.

S prvimi doseženimi uspehi se bo krog

mladih modelarjev prav gotovo še razširil.

ZAHVALA

Ob izgubi našega skrbnega moža in očeta

IGNACA MRVARJA,

posnetnika v Smilhelu pri Zužemberku, se zahvaljujemo vsem, ki ste ga v bolezni obiskovali in mu lajšali trpljenje. Zlasti se zahvaljujemo državniku dr. Fedramu in dr. Debeljaku; nadalje vsem, ki ste ga v tolikem številu spremili na zadnji poti in z nami sočustovali.

Zahvalec in otroček

ZAHVALA

Podpisana Kotar Anton in Marija iz Vrhnika Bana pri Šentjurju se zahvaljuje vsem onim, ki so s svojo navzočnostjo in sodelovanjem ob odkritju spominske ploščadi pod mitrom narodnemu heroju Martinu Nežki in Karlu Kotarju, počastili njihov spomin. Iskrena hvala Okrajnemu odboru Zvezne borcev za ploščo, tov. sekretarju OK ZJK Jožetu Borštanju, polkovniku Pirkoviču, Jožetu Zamljenu, Makusu Valetu, vojaški godbi, Aolski mladini in v

